

پردراگ میاتویچ در مدت حضورش در رئال، یک لالیگا، یک سوپرکاپ و یک جام بین قاره‌ای را هم برد

خوانیتو

14

خوانیتو در ۲۸۴ بازی لالیگایی ۸۵ گل برای رئال مادرید به ثمر رساند. در مورد او که بین سال‌های ۱۹۷۷ تا ۱۹۸۷ برای رئال بازی می‌کرد گفته می‌شود به شدت تکنیکی بوده. او در روز اول حضورش در رئال در مصاحبه‌ای گفت: «بازی برای رئال مثل لمس آسمان است. رئال مادرید همیشه انتخاب اول من برای بازی بود.» خوانیتو در مادرید به ۵ قهرمانی لالیگایی رسید و ۲ بار هم جام یوفا را بالای سر برد. او در سن ۳۷ سالگی بر اثر تصادف با ماشین جانش را از دست داد.

خوانیتو که بین سال‌های ۱۹۷۷ تا ۱۹۸۷ در رئال بازی کرد به شدت تکنیکی بوده

زین الدین زیدان

13

خیلی‌ها اعتقاد دارند زیدان مربی فوق‌العاده‌ای است اما باید گفت او در دوران بازی حتی بهتر از این هم بود. هافبک فرانسوی یک نایغه تمام عیار بود. یک جادوگر. اینها فقط بخشی از کلماتی است که وقتی به زیدان فکر می‌کنیم در ذهن مان می‌آید. زیدان یکی از تکنیکی‌ترین بازیکنان تمام تاریخ فوتبال است و رئال از سال ۲۰۰۱ به مدت ۵ سال خانه او بود. او در این مدت یک بار لالیگا را برد و یک بار لیگ قهرمانان را. زیزو در این سال‌ها ۲۲۵ بار با پیراهن رئال پا به زمین گذاشت و ۴۹ بار موفق به گلزنی شد.

زیدان یکی از تکنیکی‌ترین بازیکنان تمام تاریخ فوتبال است

جز مهاجم یوگسلاو. این اولین جام رئال در لیگ قهرمانان امروزی بود. او در مدت حضورش یک لالیگا، یک سوپرکاپ و یک جام بین قاره‌ای را هم برد. بهترین بازیکن خارجی لالیگا در فصل ۹۶-۱۹۹۵ شد و نفر دوم لیست توپ طلای ۱۹۹۷.

روبرتو کارلوس

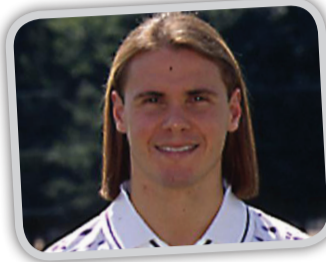
15

شاید بچه‌های نسل فعلی اگر بخواهند به یک ران عضله‌ای فوق‌العاده اشاره کنند، سریع پاهای کریستیانو رونالدو را به یاد بیاورند اما دو دهه قبل هیچ‌کس تردیدی در عضلات متراکم روبرتو کارلوس نداشت. مدافع چپی که خیلی‌ها اعتقاد دارند اگر بهترین مدافع چپ تاریخ نباشد، یکی از ۳ مدافع برتر این ناحیه است. شوت‌های او بی‌نظیر و برق‌آسا بودند و بعضاً حتی قابل درک نبودند. کات‌هایی که به توپ می‌داد قوانین فیزیک را به سؤال وامی‌داشت! ضربات ایستگاهی‌اش خاص خود بودند و واقعاً دیوار دفاعی حریف همیشه دعا دعا می‌کرد تا موشک‌های پرضرب کارلوس به آنها اصابت نکند. او را بیشتر از اینکه در دفاع به یاد بیاوریم با نفوذهای پاس گل‌ها و گل‌هایش به یاد می‌آوریم. بازیکنی که برای همیشه تعریف ما از پست دفاع چپ را عوض کرد. در سال ۲۰۰۶ نیویورک تایمز در مطلبی جالب به او چنین لقبی داد: «تهاجمی‌ترین ذهن در بین تمام مدافعان کناری تاریخ فوتبال.»

کارلوس از سال ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۷ در رئال مادرید بازی کرد و ۴ بار لالیگا را برد. او عضوی از تیم کهکشانی هم به حساب می‌آمد و سه بار هم فاتح لیگ قهرمانان شد. وقتی کارلوس به انتهای راهش در رئال رسیده بود خیلی‌ها باور داشتند تا سال‌ها دیگر مدافع چپی روی دستش نمی‌آید (گرچه خیلی زود مارسلو برزیلی که کارلوس الگویش بود توانست جای خالی او را در تیم پر کند). پای چپ کارلوس بخش مهمی از افتخارات این باشگاه در انتهای قرن بیستم و اوایل قرن بیست و یکم را به ارمغان آورد.

رئال موفق به قهرمانی شد گلزنی کرد تا نامش همیشه در خاطره‌ها باقی بماند. نکته جالب اینجاست که او هیچ‌وقت موفق نشد آقای گل اسپانیا شود اما برای ۱۷ سال یکی از بهترین گلزن‌های لیگ بود.

فرناندو رونالدو

17

می‌گویند بهترین دربیبل تاریخ لیگ قهرمانان را ردوندو زده. در سال ۲۰۰۰ دربیبل کشویی او با پشت پا در گوشه محوطه جریمه، رائلو را مقابل دروازه خالی منچستر قرار داد و یکی از گل‌های منجر به صعود رئال مادرید را رقم زد. آن بازی یکی از آخرین بازی‌های ردوندو در رئال بود. او از سال ۱۹۹۴ به مادرید آمد و بعد در تایلستان سال ۲۰۰۰ پایتخت اسپانیا را به مقصد میلان ترک کرد. در این ۶ سال او ۲۲۵ بار برای تیم به میدان رفت، ۲ بار فاتح لالیگا شد و البته دو بار هم لیگ قهرمانان را برد. از جمله فینال جام ۹۸ را.

یوونتوس در آن سال با داشتن یک خط هافبک افسانه‌ای چون زیدان، دشام و داویدز بخت اصلی قهرمانی به شمار می‌آمد اما ردوندو یک تنه این خط هافبک را از کار انداخت تا به عنوان بهترین بازیکن فینال انتخاب شود. زوج اسکولز-روی کین و حتی افنبرگ بر هبیت نیز از قربانیان بزرگ او به شمار می‌آیند. این مبالغه‌آمیز است اگر بگوییم که ردوندو می‌توانست تمام زمین را پوشش دهد یا از همه بازیکنان پشتیبانی به عمل بیاورد اما حقیقتاً او بطور اعجاب‌آوری سریع و باهوش بود و به خوبی چنان حفره‌ها را پر می‌کرد گویی اصلاً وجود نداشته‌اند. هافبک آرژانتینی سبک جدیدی را برای پست هافبک دفاعی به وجود آورد. ردوندو بازیکنی فیزیکی نبود اما تکنیکی فراتر از حد تصور داشت. او در سیستم بازی با تک هافبک دفاعی و دو هافبک دفاعی می‌درخشید. زمانی که هیرو زوج او در خط هافبک بود چنان فضایی برای او به وجود آورد که تنها با یک گل نبرد پی‌چی‌چی را باخت. نه ماتیوس تنوع بازی ردوندو را داشت و نه هیچ هافبک دفاعی دیگری. ذهن روشن او از فضای بازی کلید اصلی درخشش بی‌نظیرش بود.

پردراگ میاتویچ

16

فقط سه سال در رئال مادرید بود و ۶۸ گل به ثمر رساند اما یکی از گل‌هایش آنقدر برای باشگاه و تاریخش مهم بود که می‌توان به راحتی او را در این جایگاه لیست دید. رئال مادرید پس از ۳۲ سال می‌خواست قهرمان جام باشگاه‌های اروپا شود و در سال ۱۹۹۸ باید از سد یوونتوس قدرتمند می‌گذشت. آنها فینال را با یک گل بردند و زننده آن گل کسی نبود

ریموند کوپا آنقدر برای رئال درخشید که روزنامه مارکا برایش تیتل زد: «نابلتون کوچک».

ریموند کوپا

20

فقط ۴ سال در رئال مادرید بازی کرد. بین سال‌های ۱۹۵۶ تا ۱۹۵۹ که سال‌های درخشان رئال بود و قهرمانی‌های پیاپی‌شان در اروپا به دست می‌آمد. او در این مدت دو بار نفر دوم جوایز سالانه توپ طلا شد و دو بار هم در رده سوم قرار گرفت. ۴ سال پیاپی در بین سه نفر برتر بود تا نشان دهد چه هافبک تهاجمی خلاق و زیرکی است. این بازیکن فرانسوی که از زن به مادرید آمده بود، ۳۰ گل برای رئال مادرید در ۳ فصل زد. ماجرای جذبش به رئال هم کاملاً خواندنی است. در سال ۱۹۵۵ وقتی فرانسه در مادرید مقابل اسپانیا قرار گرفت، کوپا آنقدر در زمین درخشید که روزنامه مارکا فردا صبح برایش تیتل زد: «نابلتون کوچک». بعد از این ماجرا بود که کوپا به پیراهن سفید رئال رسید و با اینکه اغلب اوقات در سمت راست بازی می‌کرد و کمتر در پست اصلی‌اش (پست شماره ۱۰) قرار می‌گرفت اما درخششی کم‌نظیر داشت.

خوزه آنتونیو کاماچو

19

۱۵ سال برای رئال بازی کرد. از سال ۱۹۷۴ تا ۱۹۸۹ و بیش از ۵۰۰ بار برای تیم به میدان رفت. این روزها او بیشتر به عنوان یک مربی در ذهن‌ها می‌آید که اتفاقاً ۲ بار و تنها برای چند ماه مادرید را هم هدایت کرد اما قدیمی‌ترها به خاطر دارند که کاماچو مدافع چپ با کیفیتی بود. او به همراه رئال ۱۹ جام مختلف را بالای سر برد. ۲ جام یوفا، ۹ لالیگا، ۵ کوپا دل ری و...

سانتیاگو

18

۶۴۵ بار بری لوس بلانکوس به میدان رفت. فقط ۴ نفر از او برای رئال بیشتر بازی کرده‌اند: رائلو، ایگر کاسیاس، مانوئل سانچیز و سرخیو راموس. این مهاجم که از سال ۱۹۷۱ به مدت ۱۷ سال در مادرید توپ می‌زد موفق به زدن ۲۹۰ گل شد. تقریباً هر دو بازی یک گل! سانتیاگو که در ۱۹ سالگی پا به باشگاه گذاشته بود در همان فصل اول ۱۰ گل زد و بعدها جام‌های بسیاری را برد. از جمله ۹ لالیگا و ۲ جام یوفا. او در هر دو فینال جام یوفا که

